

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A választások előtt.

Sohasem volt a közérdekeltség a választás előtt annyira kifáradva, mint most. A kézzöszetetés s a távolban maradás politikáját üzi az értelmiség, mintha félne ama körtől, mely fáradsággal s nem lohadó buzgalommal akarja megmenteni városunkat azon gyalázattól, hogy az értelmiség kezéből kiragadtassék a politikai suprematia. A kézzöszetést s távolmaradást észrevették már a szélsők, s míg ezelőtt az alsó-kerületben reménytelenül állítottak jelöltet, ma már komolyan gondolnak a győzelemre.

Meguntuk talán a politikai suprematiát, meg a megszokott diadalt? Életunttá lettünk-e politikailag? vagy kifogyott bennünk a küzdelemhez megkivántató erély? vagy épen az által, hogy az eredményt kétséssé tesszük, szántsándékból csiklandozni akarjuk-e podvásodni készülő politikai érzékünket?

De ha majd elesap fejünk felett azon áramlat, melynek vezénylői bitorlóknak, népámitóknak neveznek bennünket már ma: akkor ha felocsúdunk is a zsibbadásból, nagyon késő lesz. Adjuk csak át a szereplést, s akkor az a hátulgombolós nadrágból kinőtt gyerkőcz — komédiásnak elég jó levén — még többször is lesz oly szemérmelen, hogy nyelvét ránk öltögetve, ezzel mulattassa az ingyenes komédia élvezőit.

Nagyon kinyílt ott a szélsők közt a jó uraknak a szeme, s a kedvezőtlen országos állapotok által is szaporított elégedetleneket ugyancsak traktálják olyan eledellel, melytől hizhatik a polgár. Hiszen a független szabadelvű-pártra fenhangon kiáltják, hogy

a város vezetését bitorolni és az önérekből országos politikát üzni tűzte ki tendenciájául.

És ezt azon párt mondja, melynek egyik tagja a községi praesidiumon ül s göröcsösen ragaszkodik jövőre is ahhoz, egy másik sine cura hivatalt tölt be böcsületös embörhöz illőleg, egy harmadik pedig kettős hivatalt visel.

Ez a párt nem kívánja bitorolni a város vezetését, mert hát a praesidiumon való maradást nem a családi érdek kívánja ott, a kettős hivatal viselésének megengedése pedig nem az illető, hanem a város és a polgárok érdekében történik. És ennyi személyvesztés után is az intelligentia kézzöszetése, a mozgalomtól távol maradván nézi jobbjára az ügyek menetét.

Bizony elérkezett az idő, hogy sorompóba álljunk s egyesült erővel kezdjük meg a küzdelmet azon elemek ellen, melyek nagyhangú szavakkal, tisztátlan eszközökkel már-már félrevezetik a népet, hogy megünnepelhessek a józanabb és mérsékelt elemek politikai suprematiójának összetörését, és bizsitsák városunkban kiszámíthatlan időre saját részükre az uralmat. D.

Kecskemét város népoktatás ügyének adatai az 1877—8-ik tanévről.

A mult ősszel eszközölt összeírás szerint volt Kecskeméten a városban 6—12 éves tanköteles gyermek 2337, 13—15 éves 570, összesen 2907; a pusztákon 6—12 éves tanköteles 1727, 13—15 éves 384, összesen 2111. Volt tehát 6—12 éves tanköteles gyermek a város egész területén

4064, 13—15 éves pedig 954, összesen 5018; ezek közül fiú 2635, leány 2383.

Tényleg iskolába jártak a tankötelesek közül:

1) Elemi iskolába a városban	2257
2) Elemi iskolába a pusztákon	497
3) Ismétlő (vasárnapi) iskolába	269
4) A három középtanodába	260
5) A polgári leányiskolába	75
6) Gazdasági felső népiskolába	31
7) Magán elemi leányiskolába	6

összesen: 3395.

Ezen 3395 iskolába járó tanköteles közül fiú 2039, leány 1356. És így Kecskeméten a tanköteleseknek 67%-a járt ezen tanévben iskolába; még pedig a fiúknak 77%-a, a leányoknak pedig 56%-a.

Ezen adatok szerint tehát elég nagy százalékat képeznek az iskolába járók a tanköteleseknek, kivált a fiúknál; csak hogy vannak körülmények, melyek azt mutatják, hogy a mult ősszel eszközölt összeírás adatai alig közelítik meg a valót.

A város belső területén levő elemi iskolákban a tanulók az egyes osztályokban következőleg voltak szétozva (az évközben kimaradtak is bentfoglaltatnak):

Fiúk:	Leányok:
I. oszt. 582	I. oszt. 686
II. oszt. 251	II. oszt. 172
III. oszt. 217	III. oszt. 117
IV. oszt. 166	IV. oszt. 66
összesen: 1216.	összesen: 1041.

Itt rögtön szembetünő, hogy míg az első osztályú leányok száma 100-zal meghaladja a fiúkét, addig a többi osztályokban a leányok száma mindenütt 100-zal kevesebb a fiúkénál.

TÁRCZA.

A vészteljes gyűrű.

Német után: Schäfer Kálmán.

R... Arthur, ifjúkori barátom iratai között, ki élte virágjában mintegy félreértés áldozata mult ki, utolsó — halálát okozó — kalandjának rajzára is ráakadtam. Elégge érdekes, mikép reméltem, hogy nem fogok önöknek kedves olvasóim unalmas órát szereznii elbeszélésém által.

„Körülbelül egy hóval ezelőtt, — írja barátom, ki B... ben orvos volt, — egy házimulatságra hívtam. Több más feltűnő alak között, egy sápadt ifjú voná magára a figyelmet, ki időnként aggodalmas léptekkel méré át a táncztermet, majd ismét szomorúan a tömegbe vegyült.

A véletlen úgy akarta, hogy egyszer épen szembe jusson velem. Az ifjú szemei feltűnőleg méregettek s mintegy gépszerűen reám voltak szegezve; különösen egy óralánczomon csüngő gyűrű látszott figyelmét reám irányozni. — Egyszerre keresztül töri magát a tömegben, egyenesen felém tart s készakarva a legdurvább modorban meglök. Én a lehető legudvariasabban kezdek panaszkodni, mire ő felelet helyett arezul ütött.

Képzeltetni a jelenlevők általános csudálkozását a jelenet fölött. A párbaj kikerülhetlen volt. Különben is ez látszott a sértő szándokában állni. Miután hely s idő felett megegyeztünk, mindegyikünk útjára ment a további előkészületek megtételére. Másnap véghez ment a párbaj. Én jobban értettem orvosi műszereimhez, mint a kardhoz. Hónaljamban

keményen megsebesítve vittek haza lakásomra. Midőn öntudathoz juték, W... orvos állott mellettem, ki sebemet kötözé, s legnagyobb csodálkozásomra mellette párbajfelem komor arezát pillantám meg. A közönséges udvarias hangon folytatott beszéd orvosom távoztával komolyabb tárgyra tért át. Felkért ugyanis, hogy ne adjam át a büntető igazságszolgáltatásnak, mert nyomára jövén, hogy én egy vészteljes félreértés áldozata lettem, nem akar addig nyugodni, míg e szomorú esemény okozóján magát meg nem boszulja. Egyszermind igen kért, hogy nyilvánítsam ki neki, miként jutottam ama gyűrű birtokába, mely óralánczomon csüng; mert csak ennek tulajdonítható, hogy vak féltékenység által elragadva, a boszú ezen szomorú kimenetelét előidézé. Midőn erőmet némikép összeszedtem, a következőt beszélém el:

A mult év egyik hideg decemberi éjjelen féltizenegykor, midőn a színházból hazajöve lakásom kapujához értem, erőteljes karok által átfogva s három álcázott egyén által láttam magam körülveve. Fegyver hiányában meg kelle magam adnom, mint-hogy minden ellentállás úgy is hasztalan lett volna. Banditák által vélttem magam körülveve, át akartam nekik tárczámat adni, midőn az, ki karomat fogta, udvarias hangon így szólt: — Kegyed R... orvos.

— Úgy látszik, hogy van szerencsése ismerni, — felelém, — ime tárczám, ha megelégednek vele!

— Úram! — mondá büszkén az álcázott, — mi nem vagyunk tolvajok; oly szolgálatot akarunk öntől kérni, mely hatáskörébe tartozik.

— Ahhoz valóban igen különös órát választottak! — mondám.

— Bármely perezt kell, hogy helyes legyen egy

orvosnak, ki oly gyakorlott s jártas szakmájában mint ön.

— Engedje meg, hogy előbb szobámba menjek, — mondám, midőn alkalmam volt elenseimet közelebből megtekintve észrevenni, hogy inkább az előkelő osztályhoz, mint rablókhöz hasonlítanak.

— Kérjük önt, orvos úr, hogy kövessen bennünket. Műszerei zsebében vannak, s másra nincs szükségünk; hanem engedje meg, hogy szemeit bekössük. — E szavakkal kötelék repült szemeimre s vigyázva egy kocsiba emeltetem. Két óráig tartott a kellemetlen séta, midőn a kocsis egy kapu előtt megállott s annak kapuja megnyílt.

— Nos? — kérdé egy aggodó hang.

— Itt van! — felelé vezetőm megnyugtatólag; gyöngéden kiemelték a kocsiból s vigyázva vezettek föl egy meglehetősen hosszú lépcsőn. Vezetőm folytonos kérdéseket intézett hozzám, talán elővigyázatból, nehogy a lépcsőket megszámojjam.

Az ajtó kitarult s több, szőnyeggel borított szobában vezettek keresztül.

— Orvos úr! — mondá vezetőm, — ön rendeltetése helyén van; a köteléket le veheti szemeiről, — s vigyázva ültetett le egy székre.

Első ijedtségem helyére rendkívüli kíváncsiság s megmagyarázhatlan szorongás lépett; engedelmeskedem s a köteléket lekapva szemeimről, egy nagy fényűzéssel bútorozott szobában lelétem magam, mely a mennyezetről lecsüngő alabastrom-lámpa által csak félig volt megvilágítva. Egyedül valék a férfival, ki az útczán megszólított. Ennek öreges kinézése volt s válogatott izléssel volt öltözve. Fekete szemei keresztül villámlottak az álczán, mely arca felső részét elfedé.

Ha figyelembe vesszük, hogy míg a városban levő elemi iskolákban a 7 éves tanulók száma 536, addig a 10 éveseké már csak 294, a 11 éveseké pedig 140; ha továbbá látjuk, hogy évközben a városi elemi iskolákból kimaradt 319 tanuló, azaz az összes létszámnak 14%-a: akkor be kell látnunk, hogy népoktatási tanügyünk korán sem áll oly jól, mint a hogy azt a legközelebbi összeírás adataihoz mért főnebbi százalékok mutatják.

És ha meggondoljuk, hogy ily nagy és népes városban az elemi 4-dik leányosztályba beiratkozik 66 leány, ezek közül is kimarad évközben 18, s a 4-dik osztályt elvégzi összesen 48, továbbá, — a mi még feltűnőbb — hogy a 4-dik elemi leányosztályba járt **összesen 8 róm. kath. leány**: lehetetlen el nem szomorodni azon borzasztó hanyagság és lelkiismeretlenség fölött, melylyel a szülők gyermekeik, különösen pedig leánygyermekük neveltetése iránt viselkednek. Oly baj ez, melyen segíteni kell mielőbb: szigorral és kiméretlenül is, ha másképp nem lehet.

A pusztai elemi iskolákba járók közül I. osztályú volt 335, II. oszt. 124, III. oszt. 25, IV. oszt. 10, V. oszt. 3, összesen 497; kik közül fiú 263, leány 234.

Felekezettek szerint az összes iskolába járók következőleg oszlanak meg: r. kath. 1899, helvét hitvall. 1097, ágostai vall. 65, görög keleti 8, izraelita 326.

A tanítás eredményét feltüntetik a következő adatok, melyeknek összeállításánál külön veszem az I. osztályt a többtől:

A II., III. és IV. osztályokba a városban be volt írva 989 tanuló; ezek közül volt kitűnő 88, jeles 182, jó 293, elégséges 153, elégtelen 120, kimaradt 148, meghalt 5.

A városban levő elemi iskolai I. osztályokba be voltak írva 1268-an; ezek közül kitűnő 74, jeles 181, jó 230, elégséges 66, elégtelen 6, kimaradt 171, meghalt 3; és így II-ik osztályra képesített 551, ellenben a kimaradottakat nem is számítva, az első osztályban visszatartatik 537 tanuló. Azaz 2-dik osztályra képes az I. osztályba beírt tanulóknak 44%-a; kimaradt 13%-a; 2-dik osztályra nem lévén képes, visszatartatik 43%-a.

A pusztai iskolákba be volt írva 497 tanuló, kik közül kitűnő 36, jeles 70, jó 69, elégséges 57, elégtelen 20, jóval a

tavaszi vizsgálatok előtt kimaradt 43, meghalt 10, az I. osztályban visszamarad 192.
Páthy Károly.

Egy program-beszédről.

A függetlenségi-párt július 28-át tűzte ki képviselő-jelöltjének a program-beszéd megtartására. Kada, a jelölt, a kijelölve volt helyen meg is tartotta a beszédet, melyet kék színű plakátokon mint program-beszédet hirdettek. Mondhatjuk, hogy kíváncsisággal néztünk a beszéd elé, mert a jelöltet, mint jó szónokot dicsérették s tehetséges voltáról beszélgettek. Nem szoktunk a függetlenségi-párt egyénével s azok tényeivel foglalkozni, hanem Kada- s beszédéről, mert új jelenség, megemlékezünk, röviden elmondva az elfogulatlan ítéletet. Mint szónok tagadhatlanul jobb azoknál, a kik támogatták, mert az előtte szóló beszédében émelgős, az utolsó szónok unalmas volt. Kada, mint szónok, e hibáktól ment, de a csekély hanganyag vigyázatlan kezelése, a felette gyors előadás nyelvbólásokkal idézvé elő, azon hatást, melyet jó hangsúlyozása előidézhetne, jobbára devalválja. Ehhez járul nyugtalansága a gestusban, a szónoki hæv fokozatos emelkedésének hiánya az előadás hatására számított passzusainál.

A mi a beszédet magát illeti, igaz, hogy volt elég, de hiányzott a program s a jelölt oly kevés tárgyismerettel, oly szűk politikai látkörrel s oly gyarló apparatussal lépett a közönség elé, hogy a keresve keresett fényes szavak alól kiritt minduntalan, hogy azokról, a miket beszéde tárgyául felölelt, az egyszerű hirtelponthoz primitív fogalmival is alig bír. Beszéde elején kijelentette, hogy önálló s független Magyarországot óhajt s az 1867. közjogi kiegyezést, mely megalkotta a dualismust, elítéli. Ez volt a program, mit követett az indokolás, mely a program elfogadására indította. Ennél már elvártuk volna, hogy a történelem vagy statisztika segítségével s az európai állam-constellációk feltüntetésével bizonyítani iparkodott volna annak lehetőségét, vagy talán az élő nemzetek sorából példát állítva a hallgatóság elé, tüntette volna fel, hogy gondolkozott és tanult, midőn a programból mondtak meggyőződésévé érlelődtek. Az indoklás e helyett az volt, hogy beleütközött a Henzi szoborba, a kétfejű sassal bemázolt fekete-sárga zászlóba stb., és ezeket a Verhovai-féle phrazisokban hangoztatva, várta az eget harsogató éljenekeket, azt híven, hogy az ürgési nyárs-polgárokon kívül senkinek sem beszél. Megemlékezett a hadügy, pénzügy s közgazdasági állapotokról is, mindenütt csak tájékozatlanságot, a tanulmány hiányát igazolván. Szidta a szabadelvű-pártot, rágalmazta az egyesült-ellenzéken, gyalázta a helybeli független szabadelvű-pártot, egy gyalázatos hazugsággal tetéztve be elmékedését, azt állítván, hogy felfogadott bérenczek tanúvallomásai folytán semmisít meg az erre illetékes közeg a törvényhatósági bizottsági tagok egy részének megválasztását. Sajátságos, hogy a jelölt e pontnál már nem maradt hü önmagához, mert míg beszédének egyéb részeiben arról tett tanúságot, hogy ahhoz a miről beszél, nem ért, ennél a résznél már kivételképen arról is tett tanúságot, hogy egyhez ért: — a hazu-

dáshoz s ez untig elég képesség arra, hogy a függetlenségi párt képviselőjévé lehessen.

Népmításról vádolni pártokat, rosszulni a fennálló viszonyokat s hazudni könnyű, de program-beszédet tartani melynél a szónok az országos ügyek alapos ismeretéből kiindulva, megvilágítja a helyzetet s a jövőben követendő magatartásának elveit jelöli ki, az nehéz s intenzívebb készültséget, tágasabb ismeretet igényel, mint a mennyivel a jelölt, beszédjéből következtetve, bír.

A ki az országgyűlési képviselő állást annyira lenézi, hogy politikai mult nélkül, ennyi ismerettel is vállalkozik rá, mint a mennyivel a jelölt bír, az bármennyire hirdesse is, nem becüli az alkotmányosságot.

Os-rét (prairie) Csongrádmegyében.

Hanusz István.

(Folytatás.)

És mivel e magyar Mesopotamia honunknak egyik legmélyebben fekvő síkja, a kanyargó Tisza fűz- és nyárfákkal szegélyezett medrében oly feltűnő lassúsággal hömpölyög végig, hogy a malomkerék sem meri nyugalmából felzavarni őt s gerendő fája körül álmos lomhasággal végzi kiszabott munkáját. Hogyis ne? midőn a hármaskörös-sel egyesült Tisza Csongrádtól Mindszentig $3\frac{1}{2}$ mértföld hosszú pályáján (Hunfalvy szerint 14,300 folyó öl) alig 3 lábnyit esik. Csongrádnál ugyanis tükrenek tengerszín feletti magassága 240 láb, Mindszentnél pedig nem egészen 237, alább a hódmezővásárhelyi rakodónál 235, Szegednél 233 láb, és hozzá e 8 mértföldnyi (valóban 31,980 öl) hosszú folyó völgyben számtalan kanyarulattal 17 mértföldet (vagyis 62,695 folyó ölet) tesz meg: esése tehát ez egész vonalon nem tesz ki 100 ölenként egészen két vonalat, mely négyszerte lassúbb mozgásról tesz bizonyosságot, mint milyennel hazánk fő vizere, a Duna halad, melynek, Magyarbördölomban minden 100 ölnyi útjára 8·2 vonalnyi esés jut.

De nem a Tiszának e lassú folyása teremtette meg azon ösrétséget, mely 1877-ben partjain elterült és mely taláiban hasonlított az illinoisi vagy délorszországi enmű főerdőkhez, — mert hiszen a mult évi viszonyok változásával a normalis állapotnak is vissza kellett térnie, — hanem azon körülmény, hogy Tiszánk jobboldali partjainak magassága Csongrád és Mindszent közt csak 262—254 láb közt változván, alig 20 lábbal haladják meg alacsony vizállásakor is a folyótükör síkját, minél fogva nem volt csoda, ha rendszeren tenyérnyi szélességre loccsant ki a viz tavaszi hóolvadáskor vagy a zöldár idejében, mely alkalmakkor a Körös is megszokta hozni, mi e részben tőle telhető, a Szegednél beszögellő Maros pedig, hogy a concertból szinte ki ne maradjon, az ár lefolyásának szegezi magát ellenébe, és pedig oly erélylyel, hogy a tiszai halászok és révészek Mindszentnél is észreveszik.

A mint azonban a Tiszának általános szabályozását megelőzőleg e század elején a Csany előtti 4000 öl hosszú töltés megépült, az általa ármentesített terület lassankint elvesztette prairie-jellegét és jó kaszálóvá vált, melyben csak itt-ott volt nádas és savanyú szénát adó rét, hol helyenkint mint

— Orvos úr, — mondá — vegye elő műszereit, egy amputatiót fog végrehajtani.

— De hol van a beteg, kin a mütétet végre fogom hajtani? Előbb a beteget kell látnom! — mondám szomorú sejtés által ragadtatva meg.

— Csak a kezét fogja meglátni, — mondá az ismeretlen, — melynek mutatóujját le kell vágnia.

— Uram! — mondám szilárd hangon, — én erőszakkal huzeltattam ide; s ha igaz, hogy szolgálatomra valakinek szüksége van, titkolódzása daczára híven fogom orvosi kötelességem teljesíteni. De ha büntettről van szó, akkor kényszeríthetett ugyan hogy kövessem, de semmiesetre sem leszek képes rábírní, hogy büntetett végrehajtásában társa legyek.

— Nyugodjék meg uram! nem büntettről van szó, — felelé az álcázott keserűen s egy mennyezetes ágyhoz vezetett, melynek függönye mögöl egy kezét nyújtottak felém.

— E kéz mutatóujját le fogja venni.

Megragadám a kezét, mely érintésemnél idegesen vonaglott. Szép kis női kéz volt, melynek mutatóujján egy gyémántgyűrű ragyogott.

— De kérem, — mondám én, — itt nincs amputatióra szükség!

— De én azt mondóm önnek, — dörgött felém az ismeretlen, — ha az orvos megtagadja tőlem segítségét, akkor én — én magam fogom végrehajtani azt, mi az ön kötelessége, — s e szavakkal egy késhez kapott az operatiót végrehajtandó.

Ekkor félig elfolytott gyöngéd női hang hallatszó, mely a kétségbeesés s méltatlankodás vegyülékének leírhatlan hangján könyörge:

— Kérem önt — orvos úr, — hogy ön s nem ő — ön, ön — — az Isten szerelméért!

A rettentő ismeretlen szándoka oly határozott, a nő esdése oly kétségbeesett vala, hogy emberi kötelességemnek tartám a szegény áldázat kérelmét teljesíteni. Kezembe vevém a műszereket, s tört szívvel, halálverítéssel homlokomon, minden bátorságom összeszedve a munkához fogtam. Az ismeretlen érzéketlenül s nyugodtan nézte. Kés és ujj a földre hullottak. Az álcázás lehajlott, fölemette az ujját, lehúzta róla a gyűrűt s e szavakkal nyújtá át:

— Vegye orvos úr emlékül, soha senki sem fogja azt öntől visszakövetelni!

Aztán hangosan mondá: „Megtörtént.” Csakhamar belépett a másik két álcázott, ismét beköték szemeim, s az előbbi módon ismét elvezettek. Midőn lakásom kapuja elé értem, az óra ötöt ütött.

Ez idő óta minden követ megmozdíték, hogy e rettentő kaland fölött a fátvolt meglebbsen hessen. A gyűrűt mindig óralánczomon viselém s reméltem, hogy előbb-utóbb fölfedezéshez fogok jutni. De rosz geniusom azt akarta, hogy ép ezen gyűrű által bűnhődjem ily keményen — ugyan tudtomon kivüli — bűnrészességemért.

Én önben tehát nem ellenfeletem, hanem az igazság büntető kezének személyesítőjét látom. — —

Az ifjú meleg kézszeritása szavaknál jobban megérteté velem, hogy mennyire fájnak neki a történetek s könnyteli szemekkel mondá:

„Most rajtam a sor, a szörnű titkot ön előtt fölfedezni. Hallgassa meg tehát e gyűrűhezi viszonyomat.

„A gyönyörű szép G... Albine egy szegény katonatiszt özvegyének egyetlen leánya volt, — Al-

bine tehát nem nagy hozományt adhatott jövőd férjének. — Nagyatyám (szüleimet még gyermekkoromban elvesztém) ki nemes, de vagyontalan volt, már régebb idő óta benső viszonyban volt Albine anyjával, kivel megegyezék, hogy gyermekeiket házasság kapcsával fogják összekötni. Tervök azonban, sajnos, megváltozott. Albine s én gondtalanul engedők át magunkat érzelmeinknek s kölesönös szerelmünk édes boldogságának, miközben nagyatyám s a katonatiszt özvegye saját érdekeiket tartva szem előtt, esinos kis komédiát kezdtek játszani.

— Ha unokám, — mondá az öreg, — e vagyontalan leányt veszi nőül, hogyan fog nemesi házam régi fénye ismét feltámadni.

— Ha leányom, — okoskodék a ravasz özvegy, — ezen szegény, noha nemes ifjúhoz megy nőül, akkor azután adieu luxus, öröm s élvezet.

Megegyeztek tehát abban, hogy elfognak bennünket egymástól választani. Nagyatyám sietteté eltávolításom, a mennyiben azzal állott elő, hogy nekem D... i kereskedelmi-akademia kétévi tanulmányát kell látogatnom, hogy azután mint kiképzett kereskedő jövő életpályám megalapíthassam. Csekély vagyonom is azt kívánja már, hogy létezt szerezek magamnak. Albine szerencséje is, melyért felelőnek tekintém magamat, megkivánta, hogy ez áldozatot meghozzam. Belenyugodtam a változhatlanba. Mégegyszer meglátogattam Albinát s tört szívvel adám tudtára elutazásom. A legmélyebb fájdalom tört ki e hirre a szép leány kebléből. Hiába beszéltem neki tervemről, hiába beszéltem neki jövő boldogságunkról, hiába kísértém megvigasztalni: a mennyiben boldog jövőt s életet teli szerelemmel, jóléttel helyezek kilátásba: Albine vigasztalhatlan maradt;

egy-egy völgyteknőből sás (Carex) és gyékény (Typha) közül szórványosan csillámlott elő egy-egy tócsa akkor, midőn különben a víz színe a Tiszában magas volt; de az előbbeni állapotba való visszaesés igen hamar bekövetkezhettek mutatkozott, míhelt csak egyszer is sikerül vala a fékvesszett folyónak áttörnie a korlátokat, melyek közé az ember ipara nagy fáradsággal szoritotta.

Ez eset volt 1876 elején, midőn február 16-ika óta csak két ízben, t. i. március 9-én és 20-án esett a hőmérő higánya a fagyópont alá, minek következtében a hegyek hava minden 24 óra alatt 24 óra hosszant olvadhatott és vízzel csordultig tölthetett minden eret. Így történt azután, hogy Szegednél ápril 6-án 24 láb 11 hüvelyk magas volt a víz rendes állása fölött, holott a partnak közepes magassága nem több ott 13 lábnál. Ott, hol hajdan a Dongér és Holt-Tisza hőmpolygeték lombán hullámaikat az Anya-Tisza felé, az említett régi töltés védte a rétséget, melyben csak itt-ott bujkált egy-egy kelő, mikép azon vidéken a felfakadó vizeket nevezik. E kelők, melyeket a víznyugtani (hydrostatikai) nyomás hoz létre, náddal (Arundo phragmites) körülszegélyezett tükrük felett szép vizirózák (Nymphaea alba), ernyős elecs (Butomus umbellatus) és sárga liliomokkal (Iris pseudacorus) pompáztak, széleiken pedig gazdagon volt elhintve a gyengén pirosuló hidőr (Alisma plantago).

De e szép rétság felett Damocles kardja gyöngye selyemszálon függött, megemlése pedig zsebbe vágó kérdés volt, mert emeltebb helyein az utóbbi időkben néhány tanya s körülöttük szántott és bevetett földek valának. 1876. ápril 8-án azonban éjszakkéleti szél fújt, s az általa felkorbácsolt hullámok oly erővel ostromlák a töltést, minővel évek óta nem; de mivel az megállapodottsága következtében jó véleményben állt, kevésbé lett védelmezve. Nem vették ugyanis figyelembe, hogy e töltés löszből van rakva, mely talajnem vizesztő tulajdonságánál fogva könnyen meglazul. Ennek következtése csak átszakadás lehetett, mi 9-én valóban be is következett. Volt e ponton akkor földforradalom, — mint mikép magokat a régi geológusok kifejeznék, — oly erővel sodorta a berohanó ár a százados füzetek a rétságba, hogy egyikök tövestül félórányi távolra lett helyétől a vízroham által eltolva, 18 ezer holdnyi terület pedig fél nap alatt elborította.

„Mint az örült, ki letépte lánczát,
Vágtatott a Tisza a rónán át,
Zúgva, bögeve törte át a gátot,
El akarta nyelni a világot.“ (Petőfi.)

És ez óriási kiegyenlítés daczára a túlsó parton csak 2 hüvelyknyi apadás mutatkozott.

E beltengert július közepén, tehát akkor látam, midőn a Tisza már megtérőben volt, de a rétságbeli pár tanyának ekkor is még csak nád-fedele látszott ki a vízből. A szakadásnál kétoldalt hosszú két felsziget gyanánt nyúlt be a töltés. Erdekes volt itt a közlekedés. Óriási vizipók (Hydrometra) gyanánt közeledett lassan a komp 2 pár evezője segítségével a nád- és gyékénytörmelékkel szegélyezett parthoz, melyről előttünk délnyugatra végtelen víztükörnek panorámája tárult fel, a szélrózsa egyéb irányai felé pedig messze távolban alacsony partok ölelték a nagy sikot, melynek nyugati szélén a pusztaszeri monostornak romjai meredeztek a rajtok ülő gölyafészekkel együtt.

Midőn a kompba betelepültünk, mozgásba jött a hatalmas négy petrenczerűd, melyek vízbeérő vége egy-egy deszkadarabbal volt lapátszerűvé kiszélesítve és e primitív evezőknek rhythmikus mártogatása toltá előre alig észrevehető mozgással a nehézkes repülő hidat, miközben oly csikorgás hallatszott, mint midőn a karakatna (Carbo cormoranus) éhesen vijog a Tisza tükre felett végig. Elérkezvén félórán munka után a szakadás szélén fekvő fűzfához, mely haragos-zöld levelekkel bujálkodva nyújtzkodott ki félig az árból, mint valami óriási zöld kákó (Hydra viridis), révészeink annak begyökeresedett dereka mellől egy 50 öles alattság végét halaszták ki, hogy annak tág ivben görbülő kalauzolása mellett juthassunk a szakadásra túlra. Ezután kiugráltak a töltés túlsó végére s azon vontatták újra félóra hosszant kötélen a kompot, míg végre elérhették az igazi révjárást, melyet messziről egy szép jegénye nyárfa (Populus pyramidalis) tesz azonnal felismerhetővé, hol a vas-sodrony kötéltre erősített anya-tiszai révkomp várakozott ránk.

A mondott 18 ezer holdnyi terület késő őszig borította az ár, sőt az 1877-ik évre is maradt belőle víz alatt $\frac{1}{9}$ -ed rész, melyről a víz rendkívül lassan tért a Tiszába vissza, annyira hogy a folyó tükrének közepmagassága mellett is zárva kellett a zsilipeket tartani; mert igazi esése csak alacsony vízállás mellett volt. Tiszánk úgy látszik töltögeti, magasítja medrét, ha oly mérvben nem is, mint a Po, melynek víztükre rendes vízállásnál ma már Ferrara város épületeinek első emelete magasságával folyik egy szintben; vagy mint a Rajna, mely Németalföldön szinte magasabban folyik, mint a kétoldali rétság, melyből az átszivárgó vizet gőz-erő vagy szél által hajtott meritőgépek rakják vissza éjjel-nappal, ünnepen-köznapon a Rajna ár-téri töltéspartjai közé.

A Tisza kiöntési vize a rétséget olyan prairie-vé varázsolta át, minőt csak az Amazon, Missisipi vagy La Plata folyam-óriások teremthettek Amerika síkjaira; de mielőtt ezt tehetné volna, rombolnia kellett. Mult évi júliusban ez árterületnek nyugati szélén utaztam végig, de volt mit csodálnom azon fasonon, mely a pusztaszeri majortól a Tiszapart felé vezető útat egy órajárásnyi hosszúságban kétoldalt szegélyezte és mely fason azelőtt oly hűs árnyat nyújtott, hogy ösztönszerűleg gombolkozott be az utas, ha a verőfényes kisteleki Szaharából annak homályába bejutott; és most e húsz évi gondozásnak koronája csak szomorú romokat mutat.

(Folytatása következik.)

ÚJDONSÁGOK.

— A felső-kerület országgyűlési képviselő-jelöltjéül Dr. Szeless József jogakadémiai tanár úr kéretett fel, ki a független szabadelvű-párt sokszoros kérelme elől nem térhetvén ki, elfogadta a jelöltséget. A párt a legelőkelőbb mozgalmat indítja meg jelöltje érdekében.

— Beretvás György, kinek gyászos esetéről lapunk mult számában megemlékeztünk, július 31-én éjjel meghalt. A helybeli törvényszék küldöttei f. hó 1-én mentek át Körösre, a boncolást eszközöndő.

— Fórián Károly, a független szabadelvű-párt jelöltjének tiszteletére fáklyásmenetet rendez a párt 1878. évi aug. 4-én. A fáklyák az „Olvasó-kör“ helyiségében vannak elhelyezve.

— Az aradi-útca-féle csatorna folytatólajos kikövezést nyer a folyóka-útcán át, a környékbeli lakosság nagy örömeire.

— A szerb-tóvis a nyomás-földeken s úton felette elterjedt; kívánatos, hogy a város nagyobb gondot fordítsa az irtására.

— A f. hó 14-ikére Kecskemétre koncentrált katonaság tisztikara Ó Felsége a király születésnapján bankettet és estéjén táncvizigalmat rendez.

— A helybeli kir. törvényszék, ép úgy mint a többi, rendeletileg hivatott fel a kormány részéről, miszerint tagjai a politikai agitációtól távol maradjanak. Államtisztviselőnek nem is való a politikai agitatio, hanem az ismét nem felel meg az állami tisztviselő méltóságának, ha ily rendeletek által meggyőződése szerinti szavazásban korlátoztatva érezné magát.

— Bródból — mint a „Gyors-Futár“ értesül — egy tartalékos tiszt azt a hirt írja barátaihoz intézett levelében, hogy az okkupáló csapatok, midőn a Szávát átérték s bosnyák területre vonultak, a zászló kitézésekor bakot löttek. A császári kétfejű sast ugyanis felfordítva vonták fel a határon levő nagy árbócra, hogy feje s az alma a földet nézte, a lábak pedig égnek álltak. A tévedés a táborkart boszantotta rendkívül, a csapatoknak azonban nem tünt fel, a bosnyákok s törökök észre se vették.

— Hódelt Csakugyan kivégzik. Egy berlini lap szerint jól értesült körökben tegnapelőtt az a hír volt elterjedve, hogy a trónörökös az állam-miniszterium jelentése alapján a törvényszék ítéletét illetőleg szabad folyást engedett a törvénynek és a halálos ítéletet aláírta.

Választási csipkék.

Dani bácsi (a programm-beszéden): Ejnye be jó beszél ez a Kada Elek.

Samu bácsi: Kár, hogy kilátszik a beszédjéből, miszerint nem igen tanult.

Dani bácsi: Majd tanul az oda fenn az országgyűlésen.

Samu bácsi: Csak hogy akkor meg nem lesz függetlenségi.

* * *

Független szabadelvű: Hány zászlója van már Kadának?

48-as: Hetvenkettő.

Független szabadelvű: Azért is lett a már hát olyan hetvenkedő.

* * *

Alpári: Miért csatolják az alpáriakat a felső-kerülethez.

Kecskeméti: Mert az alpári választó se nem árt, se nem használ.

Alpári: Már hogyan?

Kecskeméti: Hát mint felső-kerületi választók, nem ártanak majd Mocsárynak, mint alsó-kerületi választók pedig nem lettek volna hasznára Kadának.

egy titkos sejtés akadályozá, hogy egy bizonytalan jövő csábos ígéreteinek hitelt adjon. Mélyen érzi, hogy szép álma véget ért.

Magragadám kezeit s esőkjaimmal, könyeimel halmozám. „Emlékezz reá, hogy jegyesem vagy!“ s e szavakkal egy kis gyémánttal ékesített gyűrűt vontam ujjára; „vedd ezt szerelmem zálogául, egyetlen emlék boldogult anyámtól. Nem fogom túlélni, ha e gyűrű levonatik ujjadról, hogy másiknak adjon helyet.“

Felelet helyett Albine reszkető ajkaihoz nyomta a gyűrűt s székébe rogyott vissza. — — — — —

Én elutazám. Távozásom sokban megkönnyíté a sovár özvegyet terve kivételében. Mint a házmaster leányától, Albine hü eselédjétől később megtudám, elutazásom után, azonnal elkézdé a szegény leány szívére ostromolni. Szegénységét egész a nyomorig túlozta; mesét gondolt ki adósságokról, melyeket ki kelle fizetnie; lefolyt kötelelességekről, melyeknek be nem töltése szerencsétlenné teszi őket. S csak ő, leánya, képes őket megmenteni. Minde nek előtt szükséges, hogy engem egészen feledjen. S ezt reményli is kedves leánya áldozatkész szívé től. S hogy mindkettőjüket a földi boldogság kikötőjébe vezérelje, kezét a gazdag Ch. . . . . bankárnak kell nyújtania; az öreg ember nem is határozta volna már el magát házasságkötésre, ha leánya finom kedélyét nem ismerné, s továbbá ő — Albine — is ismerheti a bankár nemes alakját, bátorságát s lelki nagyságát s a mi fő — — — — — roppant gazdagságát!“

Egy kissé több önbizalom s Albine meg lett volna mentve; de nagy lelkek mindenre képesek. Albine a legnagyobb kétségbeesésben anyja karjaiba

dobá magát; mindent megígért, hogy anyja boldogságát előmozdítsa, az pedig megáldá s könnyes szemekkel köszönte meg önfeláldozását.

Az eljegyzés kihirdetett s Albine az oltár előtt kezét nyújtá a gazdag Ch. . . . . . bankárnak. Azon pillanatban azonban, midőn vőlegénye a jegygyűrűt akarta ujjára húzni, Albine balkeze helyett a jobbat nyújtá neki oda. Jövendőbeli férje figyelmezteté erre s bal kezét fogá meg. De Albine hevesen kapta ezt vissza, s oly elhatározottsággal nyújtá a jobbat, hogy minden ellenmondás sikertelennek látszott. Az agg jegyes észrevevé ezt s minden nyilvános botrányt kerülendő, végre az odanyújtott jobbkezre voná a gyűrűt. — — — — —

A bankár féltékeny volt, féltékeny mint Othello. Szörnyű gyanú keletkezett lelkében. Kérte nejétől a gyűrűt, melyet balkezén viselt, ez oly megjegyzéssel tagadta azt meg, hogy lehetetlen attól megválnia.

A férj gyanúja most már bizonyossá vált s elhatározta magát megboszolni. Titkos kémrendszert vezetett házába. Egy Albinehez irt levelem, melyben közeli visszaérkezésemről tudósítam s határtalan szerelmem bizonyítása mellett arra emlékeztetem, hogy jegyesem s melyben egyszersmind fölkeretem, hogy a gyűrűt nézegetve gondoljon reám is — a féltékeny férj által elfogatott. Most minden világos lett előtte. Neje szobájába lépett a nyitott levél kezében: „Most ismerem lelkiismerete furdalását“, mondá hidegen s átadá neki levelemet. „Ön megesküdött, hogy e gyűrű soha sem fog ujjáról levonatni, hogy másiknak helyet adjon. — No jó! míhelt meg fog érkeznem, kötelelességemnek fogom tartani önt esküjére emlékeztetni. Ném senkinek se tartozék semmivel!“ veté oda ördögi mosolyal.

Albine nyugodtan hallgatá. Már rég megszűnt félni

— — — — —
Egy órával megérkeztem után, — épen, semmi rosszat nem gondolva, drága Albinehez akarék sietni, — egy kis ébenfa ládikát kaptam a postán. Képzelmű fájdalom és ijedségem, midőn kinyitva abban egy vérvörös ujjat lelék; s egy vérrel fecskendezett papíron e szavakat: „Igy tartja meg Albine esküjét!“

Dühöngő bosszúvágytól megragadva, két pisztolyt vevék magamhoz, s imádozt Albine lakására rohantam. Itt tudtam meg a főntemlitett szolgától az elmondottakon kívül azt is, hogy Ch. . . . . úr és az asszony Olaszországba utaztak.

Kétségbeesésemben ama végzetessé lett házimulatságban akartam szórakozást keresni. — A többi tudja ön doctor úr! S most isten önnel! megyek, magamot megboszolni! Soha ne érintse addig bárati kezem az öné, míg ezen tört ama barbar s boldogságom szétrombolójának átkozott keblébe nem döföm. Meg fogom találni — ha mindjárt a világ végeig is kellene üldözni!“

Még egyszer megszoritá kezem s így kiáltott fel fájdalmasan: — Csak azt kívánom, hogy bevégzett bosszú után önt, kedves barátom! ismét legjobb egészségben találjam! — s elhagyá szobámat.

Sajnos, barátom ezen ohaja nem fog teljese dősebe menni; mert daczára az orvosok vigasztalásainak, már két hó óta örzöm az ágyat; s erőmet minden nap fogyni érzem; mert a kardszúrás gyógyíthatatlan tüdősovadást hozott. Halálotom közeledni látom!“ — — — — —

Barátom igazat mondott. Midőn kéziratát megkaptam, már a holtak országába tartozék.

1878. augusztus 2.

Tisztabúza m.-máza	75—78 kl.	8. —	któl	9.50 krig.
Elegy	73—74	6.20	6.95	„
Rozs	70—72	5.50	5.65	„
Árpa	60—62	5.80	6. —	„
Zab	36—40	5.30	5.80	„
Kukorica	70—72	6.80	7.20	„
Köles		6.80	7. —	„
Burgonya		2. —	2.60	„

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR. *)

Nyilatkozat.

Miután a vendéglőmből két izben fizetés nélkül eltávozott egyén Erdélyi Imre kovácsmesterrel azonosított, ezennel kijelentem, hogy az csupán tévedésből történt.

Kecskeméten, 1878. augusztus 2-án.

Ifj. Dékány Imre.

*) E rovat alatt közlöttékért felelősséget nem vállal A szerkesztő.

Azokra nézve, kiknek hivatalos tartás beszédét igényel, mint p. u. ügyvédek, szónokok, tanároknak nézve alig van zavaróbb, mint a nátha, a tartós rekedtség, vagy pedig valamely torokbetegség utóbajai. Ez ellen mindenféle gyógyszer szoktak alkalmazni pasztillák, szirupok, hűsítők stb. alakjában, melyek azonban, mint mindenki tudja, a bajt legtöbb esetben nem akadályozzák meg, lassú és természetes befolyásában. Csupán a kátrány képes gyors, hogy ne mondjuk azonnali könnyebbülést idézni elő, s ezen eredmény már a Guyotféle kátrány-tokocskáknak étkezéskor 4—6-ik használataival már bekövetkezik.

Miután egy üvege 60 tokocskát tartalmaz, úgy ezen gyógymód alkalmazása nem kerül többé néhány krajczárnál naponta, s tény az, hogy 10 egyén közül, kik ezen gyógyszerrel kísérletet tettek, 9 állandóan megmaradt annak használatával.

A Guyotféle kátrány-tokocskák nagy eredményüknél fogva sokféle utánczást idéztek elő, s Guyot úr csak azon ügyeskedést áll jót, melyek czimkéjén aláírása három színű nyomással van feltüntetve.

Raktár: Molnár János gyógyszerész úrnál. 2—1

H I R D E T É S E K.

Ház- és szőlő-eladás.

5-ik tizedben 121. sz. a. ref. főiskola téren levő két útezára szolgáló ház, úgyszintén Ballószegben az izsáki-útra dűlő 14 pásztaból, 1000 darab gyümölcsfa és 10 hold szántóföldből álló, úgynevezett Király-féle szőlő-birtok, az idei gazdag bortermmel együtt — hat évi részletfizetés mellett — örökáron eladó.

Értekezni lehet a tulajdonos

96 (5—5)

Bulinyi Friggyessel.

Csak 11 frtért kapható

- 12 darab igen jó aczéi evőkanal,
- 12 " " " " kávéskanál,
- 1 " " " " leves-merő,
- 1 " " " " tej-merő,
- 12 " " " " nagy asztali kés
- és 12 " " " " " vella, ezüst állású.

Mindezen 50 drb. jobb mint az eddigi pakfon, mert nem sárgul meg mint az, hanem megtartja fehért színét; csak 11 frtért, vagy ennek fele a 2 merővel 6 forintért kapható

Gross Lipótnál.

A pesti és bécsi újságokban 12 frtért van hirdetve. Ezenkívül van uzsonna-kés és villa. 109 (3—2)

Hirdetmény.

A felső-pusztaszeri újabb kiosztású 28 részlet földnek a f. é. Szentmihály naptól számítva

6 évrei haszonbérbe adása

a 6943/1878. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetvén, árverési határidőül a helyszínére f. évi augusztus hó 16-ik napjának reggeli 8 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 50—50 frt. bánatpénzzel megjelensz azzal azzal azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek addig is — a hivatalos órákban — a gazdasági hivatalban megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, július 31-én, 1878.

A gazdasági osztály által.

111 (2—1)

Bátorkodunk

t. cz. gazdasszonyainkat

egy nagy takarékosagra figyelmeztetni, mely a kávénak füge-kávéval együtti főzéséből áll. Ezáltal kétféle előnyt nyerhetni. Az 1-ső: a kávénak ize tetemesen javul; 2-ik: olesó megszerzése megtakarítást szerez. Ennélfogva megkísérlésre fölkérnetek

valódi füge-kávénkkal

Midőn minden csomag tartalmaért (aranyozott felszereléssel ellátott kávéknak) valódiságát illetőleg 100 forinttal jótállunk, ide nyomott védjegyünket különös figyelmükbe ajánljuk.

Schmidt Viktor és fia,

cs. kir. szabadalm. gyárnok Bécsben.

108 (10—2)

Raktár Kecskeméten:

PULTZER GUSZTÁV, REINER ADOLF és BUTTINGER FERENCZ kereskedő uraknál; Félegyházán: MOLNÁR ALAJOS úrnál.

Pályázati hirdetmény.

Jász-Lajosmizse pusztja községben az orvosi állomás nyilvános pályázat útján leszen betöltendő, mi is azzal hozatik köz tudomásul, miként a 400 frt. évi fizetés és 100 frt. lakbérrel összekötve községi orvosi állomás folyó évi auguszt. 3-ikán fog betöltetni.

Felhivatnak tehát a pályázni ohajtók, miszerént szabályszerűleg felszerelt kérvényüket a kitűzött hatánapig járási szolgabíránk tekintetes Konkoly József úrhoz Al-Dabason, vagy pedig az alolított községi előjárásához benyújtani sziveskedjenek. 105 (3—3)

Lajosmizsén, 1878. július 8-ikán.

Piroska Gyula, Szabó József, jegyző. főbíró.

Határozott óvás hamisítás ellen! 27 éven át kipróbálva! Dr. POPP J. G. cs. k. udvari fogorvos (Bécsben, Bognergasse 2.) Anatherin-präparatumai.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

üvegben 50 kr., 1 frt., 1 frt. 40 kr. a legkittünőbb szer, csúzos fogfájdalmakban, gyulladásoknál, a foghús daganatai és sebeinél; fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frisseséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta.

Ezen készítmény a lehet frissességét és tisztaságát fentartja: azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti. — Ára 1 frt. 22 kr.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy minden naponkénti használata által nemesak a közönséges fogkö el-távolítatik, hanem a fogak zománca is mindinkább tökéletesbül. Egy doboz ára 63 kr. o. é.

Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb óvoszernek fogfájás ellen és a legkittünőbb szernek van elismerve a szájjüreg és a fogak ápolására és fentartására. Egy db. ára 35 kr.

Figyelmeztetés!

Előforduló hamisítások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy minden palack az óvásjegy kívül még egy czimmet: (Hygea és Anatherin-präparatumai) ellátva van, mely egy tisztán átlátható víznyomáson az állami sást és a czimmet mutatja.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefflik M. és Tarkay C. r., Czeglédén Persay A., Félegyházán Hofer A. üzvegyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szállás Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban. 208 (14—9)

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, miszerint mérnöki tanulmányaimat a bécsi műegyetemen bevégezvén, mindenféle mérnöki munkák teljesítését elvállalom és ez irányban a t. cz. közönség figyelmébe ajánlom magamat.

Lakásom: Nagy-Körösi útcza 249. szám.

Ifj. Muraközy Sándor,

végzett mérnök.

110 (1—1)

Gyermekek és megnöttek részére egyaránt! Dr. Plenk A. „Anticatarrhalicum“

A nyákhártyák mindennemű hurutjai ellen.

Ezen tudományos alapon gyógyszerjű növények és gyökerekből készített thea hatása kitérő, a gégefe nyákhártyáinak mindennemű betegségeiben, úgyszintén a légzőcső, a bronchiák, a tüdő, gyomor és belek bajaiban; kiváló szer a húgyhólyag, méh és hüvely hurut gyógyításánál és általában enyhén, táplálólóg és vértisztítólóg hat. Csomagja használati utasítással együtt 80 kr.

Dr. Plenk A. köhögés elleni pora.

Kellemes ízűek és meglepő gyógyszerjűek. — Doboza használati és étrendi utasítással együtt 40 kr.

Dr. Plenk A. Emésztési pora.

Főfőműlhatlan gyomor elsavanyodásnál, gyomorégésnél, hűfőgés, étvágyhiány, emésztési nehézségeknél, aranyeres bajoknál — tehát megbecsülhetlen jó háziszer.

Doboza használati és étrendi utasítással együtt 70 kr.

Kapható: Molnár János gyógyszerárban Kecskeméten. 10 (30—24)

6944. 1878.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó felső-alpári két részlet föld haszonbérlete a f. évi szeptember 29-ikén lejárván, azok újból

3 évrei haszonbérbe adása

a 6944/1878. számú tanácsi végzéssel megrendeltetett s árverési határidőül a helyszínére f. évi augusztus hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 50—50 forint bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban a kitűzött határidőig — a hivatalos órákban — megtekinthetők.

Kecskemét, júl. 31. 1878.

A gazdasági osztály által.

112 (2—1)